

מ"ת 44160/11/17 - מדינת ישראל נגד ישראל גרוס, ישי זכאי, חננאל שאול, יהודה סאל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
מ"ת 44160-11-17 מדינת ישראל נ' גרוס(עציר) ואח'
לפני כבוד השופטת נאוה בכור
מדינת ישראל
המבקשת

11 ינואר 2018

נגד
המשיבים
1. ישראל גרוס (עציר).
2. ישי זכאי (עציר).
3. חננאל שאול (עציר).
4. יהודה סאל (עציר).

נוכחים:

ב"כ המבקשת - עו"ד דודי ענבר

ב"כ המשיב 1 - עו"ד אושר רובינגר ועו"ד אסתר נודלמן ממשרד יעקב וינרוט

ב"כ המשיב 2 - עו"ד גבאי מנדלמן ב"כ המשיב 3 - עו"ד אורית חיון ב"כ המשיב 4 - עו"ד מיקי חובה

המשיבים 1 - 4 הובאו על ידי שב"ס

החלטה

1. כנגד המשיבים הוגש כתב אישום, ולצדו בקשה למעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים, בגין עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977; ניסיון לייבוא סם מסוכן לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים, תשל"ג-1973 יחד עם סעיף 25 לחוק; וייבוא סם מסוכן לפי סעיף 13 לפקודה, מסוג MDMA (להלן: "אקסטזי") בסך של 32,863 כדורים.

למשיב 1 אף מיוחסת עבירה של החזקת סם מסוכן לפי סעיף 7(א) ו-(ג) לפקודה.

2. על פי עובדות כתב האישום, בחודש אוקטובר 2017 קשרו משיב 1, אדם בשם "נחמן" ואדם בשם יצחק כהנא (להלן: "יצחק") קשר להבריה סמים לישראל.

עמוד 1

במסגרת הקשר ולשם קידומו, קבעו נחמן ומשיב 1 לאתר שני בלדרים שיעבירו מזוודות סמים מאירופה לישראל, וכן "מפעיל" שיהווה איש הקשר בין הבלדרים לבין משיב 1.

כך, רכשו יצחק, נחמן ומשיב 1 כרטיס סים עם מספר אוקראיני, וסים עם מספר ישראלי, לצורך יצירת קשר ביניהם ובינם לבין המפעיל והבלדרים, וכן כרטיס אשראי נטען שיהיה טעון בסך של 1,160 דולר.

בנוסף, התקינו השלושה במכשירי הטלפון הנייד שלהם אפליקציה בשם "טלגרם" המאפשרת שימוש חשאי בהודעות מוצפנות שנמחקות כעבור פרק זמן קצר של שלושים שניות מרגע קריאת ההודעות, כפי שנקבע על ידם.

בעקבות כך, קשר משיב 1 קשר עם משיב 4 וביקש ממנו לגייס שני בחורים חרדים כדי שישימו בלדרים, והבטיח למשיב 4 כי ישלם לו ולבלדרים סכום כולל של 20 אלף ש"ח בעבור איתור הבלדרים והעברת המזוודות.

בנסיבות אלה קשר משיב 4 קשר עם משיבים 2 ו-3 לשמש כבלדרים בתמורה לכך שייתן להם מתוך הסכום הנ"ל סך של 2,500 ₪ עבור כל מזוודה.

החל מאותו מועד לשם קידום הקשר, התכתב משיב 1 עם משיב 3 באמצעות תוכנת הטלגרם בהודעות מוצפנות כשמשיב 1 מכנה עצמו בשם בדוי "דוד דוידסון" בצ'אט.

כמו כן, רכשו משיב 1 או יצחק עבור משיבים 2 ו-3 כרטיסי טיסה לבלגיה, ועובר לטיסה העביר משיב 4 למשיב 3 סך של 700 אירו במזומן אותם קיבל לידי משיב 1 לצורך תשלום למלון בו ישהו בבלגיה.

ביום **19.10.17** במסגרת הקשר טסו משיבים 2 ו-3 באמצעות כרטיסי הטיסה שנרכשו עבורם ע"י משיב 1 ונחתו בבלגיה. עם הגיעם לשם- מנעו שוטרי ביקורת הגבולות את כניסתם שכן לא היו בידיהם כרטיסי טיסה בחזרה לישראל או פרטים לגבי מקום שהייתם בבלגיה והם הוחזרו למחרת היום לישראל.

בנסיבות אלה, הציע משיב 1 למשיבים 2 ו-3 באמצעות הודעה בטלגרם לטוס פעם נוספת לשוויץ לצורך הברחת המזוודות מישראל, והמשיבים 2 ו-3 הסכימו.

משיב 1 העביר למשיב 4 מעטפה שהכילה שני כרטיסי טיסה בכיוון אחד לז'נבה וכן 700 פרנק שוויצרי במזומן עבור שהייתם במלון, וזה העביר את המעטפה למשיבים 2 ו-3.

ביום **29.10.17** טסו משיבים 2 ו-3 לשוויץ תוך שימוש בכרטיסי הטיסה הנ"ל, ובהמשך בהתאם להנחיותיו של משיב 1- נטלו מאדם שפרטיו אינם ידועים את המזוודה ובה סמים מסוכנים מסוג אקסטזי.

עם הגעתם של משיבים 2 ו-3 לישראל עם המזוודה התגלו בה 3 שקיות כסופות אטומות המכילות 32,863 כדורי אקסטזי, שקיות שהיו מוסלקות בתחתי המזוודה כשבד מפריד בין לבין יתר הפריטים.

ביום **2.11.17** החזיק משיב 1 ברכבו סם מסוג קנביס במשקל 4.63 גרם.

3. בהמשך להחלטת כב' השופט יקואל מיום 30.11.17 על קיומן של ראיות לכאורה בעניינם של המשיבים ולמעצר עצימת עיניים אצלם - הסכימו ב"כ נאשמים 1 - 3 למתווה זה, וקבלת תסקירי מעצר בעניינם.

ביום **10.12.17** הורה בימ"ש זה בהחלטתו (כב' הש' יקואל) על קיומן של ראיות לכאורה בעניינו של משיב **4.**

ביום **25.12.17** הסכימו משיבים 1-3 אף לקיומה של עילת מעצר בעניינם.

עם זאת נחלקו הצדדים לגבי אפשרות שחרורם של המשיבים לחלופות מעצר, והם הופנו לקבלת תסקירי מעצר בעניינם.

4. בתסקיר שירות המבחן בעניינו של **משיב 1** מיום **24.12.17** הומלץ על שחרורו למעצר בית בפיקוח מפקחים מוצעים לצד צו פיקוח לשמך חצי שנה ושילובו בטיפול קבוצתי לעצורי בית בשירות.

מתסקיר שירות המבחן בעניינו של **משיב 2** מיום **24.12.17** עולה כי רמת הסיכון הנשקפת ממנו היא בינונית בהעדר טיפול והומלץ על שחרורו למעצר בית בירושלים בפיקוח המפקחים המוצעים, תוך שילובו בהליך טיפולי בשירות וצו פיקוח למשך חצי שנה.

בתסקיר שירות המבחן בעניינו של **משיב 3** מיום **24.12.17** הומלץ על שחרורו למעצר בית בפיקוח המפקחים המוצעים לצד צו פיקוח למשך חצי שנה.

בתסקיר שירות המבחן בעניינו של **משיב 4** מיום **24.12.17** הומלץ על שחרורו למעצר בית בפיקוח המפקחים המוצעים לצד צו פיקוח לחצי שנה.

5. מטיעוני המבקשת עולה כי יש לעצור את המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם. המשיבים מקימים עילת מעצר סטטוטורית וברורה של מסוכנות. הם קשרו קשר ובתוכנית חובקת עולם בינלאומית, ייבאו ארצה כמות עצומה של סמים מסוכנים.

ישנו תכנון מוקדם וחשיבה על פרטים קטנים. המשיבים הסוו את צעדיהם על ידי קניית כרטיסי סים לטלפונים, התקנת תוכנת טלגרם המוחקת ההודעות, בחירה בשם בדוי, בחרו להמשיך בתכנית הקשר למרות שניסיונם הראשון כשל, באופן זה ממחיש את מסוכנותם ביתר שאת.

מסוכנות נוספת נלמדת מכמות הסמים וסוגם.

מכתב האישום עולה כי מדובר במערכת משומנת היטב, שכוללת מספר רב של גורמים - שפועלים ללא לאות וכל תכליתם היא פלילית.

יש מעורבים נוספים בתיק, שהמשיבים לא מוסרים את פרטיהם, באופן שמחמיר את נסיבות התיק.

חשש של הימלטות מן הדין קיים לגבי כולם, אולם בהקשר של משיב 1 החשש מתעצם בהיותו נושא דרכון אירופאי.

בבש"פ 7334/14 דוד שוסטר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 13.11.14) - ביהמ"ש חוזר על ההלכה שיש להקפיד הקפדה מיוחדת בהקשר זה בעבירות סמים בינלאומיות.

חשש נוסף נוגע לכך שמדובר בעבירות שניתן להמשיך לבצען בקלות מתוך הבית יש קושי באיון המסוכנות לגבי מי שלוקח חלק בפעילות סמים עבור כסף או טובות הנאה, יש חשש שימשיך בפעילות, ולכן בעבירות כאלה נקודת המוצא היא מעצר עד תום ההליכים.

כל חולייה בשרשרת הסם מקימה חזקת מסוכנות לציבור, וגם אם מדובר באדם שהחלק שלו שולי לעסקה, עדיין מדובר בחולייה שתרומתה להוצאת העסקה לפועל היא משמעותית.

בבש"פ 4608/14 לאון בגייב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 15.7.14) - נקבע כי גיל צעיר ועבר נקי אינם מצדיקות בהכרח שחרור בעבירות מסוג זה.

מדובר במשיבים שלא ראויים לאמון ביהמ"ש, שלא צולחים את השלב הראשון במבחן הדו שלבי, ואין כל חלופה שתאיין את מסוכנותם.

לגבי משיב 1-חלקו גדול ומשמעותי ומעורב מעורבות ישירה בייבוא הסם. הוא היוזם, "המוח" מאחורי התכנית. נטל חלק פעיל מאוד לקידום הקשר.

הוא פנה למשיב 4 על מנת שיגייס עבורו אנשים ויחד עם משיב 4, הם דואגים לקנות את הדברים שנדרשים על מנת להוציא את התכנית לפועל. לאחר הגיוס ממשיך לפעול תוך הסוואת הזהות מהבלדרים וממשיך לשרתם תוך מתן הוראות והנחיות. תעוזתו רבה, הוא לא נרתע מכישלון התכנית וממשיך במעשיו. לא מדובר בניסיון ראשון מצדו הואיל והציע לאחר בעבר לייבא עבורו "יהלומים".

מהחקירות שלו עולה מניפולטיבית גדולה, גרסאות מלאות בסתירות ולעיתים בחר לשמור על זכות השתיקה, כשהלכה ידועה היא כי שמירה על זכות השתיקה בהליך מעצר- מחזקת את עילת המעצר (בש"פ 10209/16 ראובן באבבאי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 8.1.17)).

בעניינו הוגש תסקיר מעצר קצר ולא ממצה ואין התייחסותו לעבירות ולחומרתן. יש חוסר הלימה בין האמור בתסקיר ומסקנותיו.

מיוחסות למשיב עבירות חמורות מאוד, לצד קביעות על אישיותו שמלמדות כי בשלב זה אין מקום לשחררו, לרבות: עמדות סלקטיביות לחוק שאפשרו את ההתנהלות שלו ללא חשיבה מעמיקה על השלכות רווח ותועלת

והתרשמות ממגמתיות והאופן שבו מציג את מצבו והקביעה לפיה קיים סיכון למעורבות עבריינית חוזרת, ולמרות זאת- שירות המבחן ממליץ אחרת.

באשר למפקחים - המשיב ביצע את העבירות מתחת לאפם, ולמרות שניסו להציב לו גבול -לא הצליחו, ועל כן אינם מהווים גורם סמכותי המהווה גבול.

באשר למשיב 2-ביחד עם משיב 3 שימש בלדר ונתפס עם הסמים במזוודה.

משיב 2 הונע מבצע כסף, לאור הפיתוי הקל, וגם לאחר שנכשל הניסיון הראשון - הדבר לא עצר מבעדו, והוא המשיך בתכנית ליעד הבא. כל מה שראה לנגד עיניו זה קבלת הכסף עבור פועלו. לכל הפחות קיימת בעניינו עצימת עיניים.חששו היה ממשי, אך הוא בחר לטמון ראשו בחול.

בעניינו הוגש תסקיר, הנעדר התייחסותו למיוחס לו ולחומרת העבירות. גם בעניינו יש חוסר הלימה בין קביעות התסקיר להמלצות, שכן נקבעה רמת סיכון בינונית, תוך אמירות בדבר אישיותו, ובכלל זה -כי מתקשה לקחת בחשבון השלכות מעשיו, פועל מתוך רצון לרווח מידי, מתעלם מנורות אזהרה ומטשטש סיכונים משמעותיים במעשיו, מבטא תובנה ראשונה וחלקית בלבד, ולמרות זאת הומלץ על שחרור.

באשר למפקחים - שניים מהם הם עדי תביעה בתיק והם בני משפחה שמזהירים אותו ואומרים לו לבדוק את נסיבות מעשיו, אך הוא לא עושה כן, ולכן הם אינם בעלי סמכות כלפיו.

באשר למשיב 3-בדומה למשיב 2 גם הוא שימש כבלדר. חלקם של הבלדרים בחולייה הוא אינהרנטי, "בלעדיו אין", וגם הוא הונע מבצע כסף.

בטיעון לראיות בעניינו הייתה התייחסות לשאלת הפטור עקב חרטה, אך טענה זו לא קמה, שכן המשיב לא חדל מהשלמת המעשה והוא לא תרם תרומה של ממש למניעת התוצאות, אלא עלה על הטיסה והמשיך בהתכתבויות.

המשיב היה מודע למעשיו ולכל הפחות נקט בעצימת עיניים.

גם בעניינו התקבל תסקיר - ובו אין התייחסותו לעבירות. מאפייני האישיות שעולים בתסקיר מלמדים שעולה ממנו סיכון משמעותי. שירות המבחן סבר כי לא ניתן לשלול סיכון להמשך מעורבות שולית, ורק לאור היעדר עבר פלילי והרתעתו מהליך פלילי ראה בכך הפחתת מסוכנות.

באשר למפקחים - מדובר במפקחים שמתארים קשר קרוב ומשמעותי עם המשיב ועל אף האמור, המשיב ביצע את העבירות מתחת לאפם, ולכן אינם ראויים.

באשר למשיב 4-בעניינו התקבלה החלטה שקבעה קיומן של ראיות לכאורה.

בהחלטתו קובע ביהמ"ש כי למשיב 4 היה חלק משמעותי באופרציה בתיווך בין משיב 1 לבלדרים.

הוא נתן הוראה למשיבים 2, 3 לא לפתוח את המזוודות, השתמש בתוכנת מסרים מוצפנת, ולא נתן הסבר סביר לחוסר המודעות לו טען בקשר לעבירות, ולכן ניכר כי למצער -נמנע מלברר חשד שמודה שעלה בו.

משיב 4 לא רק קישר בין משיב 1 למשיבים 2 ו- 3 אלא הוא נשאר בתמונה, פיקח ובדק כי הכל "דופק" כמו שעון. הוא חלק בלתי נפרד בשרשרת, ופעל בצורה אקטיבית כדי להוציא לפועל את התכנית.

גם בעניינו התסקיר לוקה בחוסר הלימה בין תוכנו להמלצותיו הסופיות.

התרשמו כי המשיב נמנע מבחינה מעמיקה של אחריותו להסתבכותו, ומתקשה לבחון העומד ברקע לבחירותיו, ומתקשה להכיר בקיומם של חלקים בעייתיים -אך הומלץ על אשתו כמפקחת למרות שביצע את המעשים מתחת לאפה ואין לה סמכות נדרשת כדי לפקח עליו.

בבש"פ 8247/13 אברהם קטורזה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 8.12.13) - בנוגע לעבירות של החזקת קוקאין לא לצריכה עצמית, של בגיר ללא עבר, נדחתה בקשתו להישלח לתסקיר והוא נעצר עד תום ההליכים. ביהמ"ש עמד על הסכנה הרבה לשלום הציבור בעבירות סמים וחוזר על ההלכה כי שחרורם של נאשמים בתחום זה יעשה בנסיבות מיוחדות, כשהכלל הוא מעצר עד תום ההליכים.

בבש"פ 2411/15 מדינת ישראל נ' גולן דנה (פורסם בנבו, מיום 21.4.15) -לגבי ייבוא סמים מחו"ל נאמר כי יש קושי לתת אמון בסוחרי סמים לאור הפיתוי לכסף קל ולסיכון הגבוה.

עניינם של כל המשיבים אינו נופל תחת החריגים. מדובר בקשירת קשר גדולה ורחבה, היעדר עבר פלילי וגיל צעיר ואין נסיבות חריגות שיצדיקו היעדרות לבקשה לשחרורם.

לאור כל האמור, יש להורות על מעצרו עד לתום ההליכים.

6. טיעוני ב"כ המשיבים

מטיעוני ב"כ משיב 1 עולה כיהמלצת שירות המבחן חד משמעית וקובעת כי ניתן לשחררו למעצר בית תחת פיקוח הוריו.

המלצות שירות המבחן לא מחייבות אבל מהוות גורם מכריע להיותו גורם מקצועי בהליך המעצר, ולכן יש לאמץ את התסקיר בשתי ידיים. מצד אחד קובע זה כי יש מסוכנות למשיב 1 ומצד שני קובע שאפשר לשחררו למעצר בית - שכן אם לא היה מסוכנות לא הייתה סוגיה של מעצר בית אלא שחרור מלא.

במסגרת שירות המבחן לא נבחנת שאלת עילת המעצר אלא אם אפשר לאיין או להפחית אותה בחלופה.

התסקיר מאוזן ומעמיק. יש הערכה מקצועית של משיב 1 ושל הוריו כמפקחים. למרות שמכיר בקיום מסוכנות סטטוטורית קובע באופן חד משמעי כי משיב 1 מבין את חומרת המעשים המיוחסים לו, לא מנסה למזער מהחומרה, באופן המצמצם את הסיכון הגלום בעבירות אלה.

ההתרשמות מההורים חיובית מאוד, ויש הערכה מאוזנת ופתרון מוצע לפיו לצד מעצר הבית מציע לשלבו בטיפול קבוצתי שמשיב 1 הסכים לו.

טיפול זה מהווה גורם פיקוחי נוסף וגם כלי חינוכי שנועד למנוע הישנותן של עבירות בעתיד.

המשיב עצור קרוב לחודשיים .

מדובר בבחור צעיר, בן 22, נעדר עבר פלילי, עובד מס' שנים באותו מקום עבודה, נרשם למכינה ללימודים גבוהים וסיים בהצטיינות. נתון למרות הוריו, ואין חשש מפני הישנות עבירות כשהיה במעצר בית.

אין בדל ראיה הנוגעת להיות המשיב 1 הראש ויזום של העבירה.

משיב 1 לא עומד בבדידותו. יש 2 גורמים נוספים, נחמן ויצחק שהמטרה לא הצליחה לאתרם ולכן הזרקור מופנה אליו.

מתוך כתב האישום עולה באשר למערכת היחסים בין המשיבים, כי משיבים 2 - 4 לא יכולים להעיד על מערכת היחסים שהתקיימה בינו לבין נחמן ויצחק, אלא רק משיב 1 -שנתן את גרסתו לפיה הם אלו ששכנעו ופיתו אותו, והם אמרו איך וכיצד לפעול. זה לא בא לידי ביטוי בכתב האישום.

בנסיבות דומות בתי המשפט מדברים בקול אחיד וברור ומורים על שחרור למעצר בית.

במ"ת (מרכז) 11768-07-16 מדינת ישראל נ' ישראל מאיר אלזס (פורסם בנבו, מיום 11.9.16)-דובר על עבירות קשירת קשר לייבוא מספר ק"ג של סם MDMA, הנאשם ללא עבר, שלח אחר שיצא מס' פעמים לחו"ל כדי להביא מזוודות, התסקיר שם קובע שגבולותיו הפנימיים של הנאשם רופפים -והתסקיר מורה על שחרור. ביהמ"ש קובע כי קיימת מסוכנות ממשית בהתנהגותו אך לאור התסקיר שחררו למעצר בית.

במ"ת (מרכז) 22701-09-16 מדינת ישראל נ' משה קליין (פורסם בנבו, מיום 8.12.16)- מדובר בעבירת קשירת קשר לייבוא 7 ק"ג של סם מסוג קוקאין, הביא את הסמים בגופו, תסקיר לא חד משמעי וביהמ"ש שולח אותו למעצר בית עם איזוק אלקטרוני.

בבש"פ 2196/15 אורן רבי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 6.4.15) - קשירת קשר לייבוא סם מסוג אופיום במשקל 7 קילו, תסקיר לא חד משמעי, וביהמ"ש מורה על מעצר בית כשהנאשם נעדר עבר פלילי.

בבש"פ 8155/15 גיא קלר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 9.12.15)- ייצור 235 ק"ג של סם מסוג קנביס, ביהמ"ש מתחשב בגיל הצעיר של העורר ובהיעדר עבר פלילי ומורה על שחרור לחלופת מעצר.

בבש"פ 3702/15 אהוד ברק נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 3.6.15)- גידול וייצור של 103 ק"ג של קנביס, הסתבכות ראשונה בפלילי של הנאשם שם וביהמ"ש מורה על שחרור למעצר בית.

בבש"פ 1177/04 עלי קבועה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 12.2.04)- דובר במי שסחר בשתי הזדמנויות

בסם בכמות של 40 קילו, נעדר עבר פלילי וניהל אורח חיים נורמטיבי ובימ"ש הורה על שחרור לחלופת מעצר.

בענייננו, בכל הנוגע לעילת הימלטות- הרי שהתסקיר לא התייחס לעובדה זו. מדובר בבחור צעיר שישראל היא מרכז חייו, כאן נמצאת המשפחה, העבודה, לימודיו, ומדובר במפקחים שיכולים להציב סמכות ולכן אין מקום לדבר על הימלטות.

גם כשמדובר בעבירה שיש בצידה עונש מאסר חמור - לא די במחשבות נאשם להימלט אלא יש להראות ראיות לכך. יתרה מכך, אפילו היה חשש דבן - עדיין אין צורך במעצר עד תום הליכים אלא ניתן לתת צו עיכוב יציאה מהארץ, ודרכו ממילא בידי המבקשת.

לאור האמור, יש להורות על שחרורו למעצר בית בפיקוח הוריו כהמלצת התסקיר.

מטיעוני ב"כ משיב 2 עולה כי לא מדובר במקרה רגיל של בלדר, אלא בימ"ש מתייחס לעצימת עיניים בהחלטתו לעניין קיומן של ראיות לכאורה בעניינו.

בענייננו מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות שחרורו של המשיב לחלופת מעצר.

3 הפרמטרים שבוחן בימ"ש עליון - גיל, עבר פלילי ונאשם שאינו נטוע בעולם עברייני מתקיימים במקרה דבן. מדובר בבחור צעיר, ללא עבר פלילי, שמהתסקיר עולה כי הוא לא נטוע בעולם עברייני.

יש בתסקיר התייחסות לעבירה, התייחסות לעובדה שהוא מתקשה להסתגל לתנאי מעצרו, ולעובדה שאין לו רקע של שימוש בסמים.

בכל הקשור לעצימת עיניים - לדידו הם נסעו להביא מזוודה כדי להבריחה במכס כשבתוכה שעונים. יש התייחסות לפיה הוא תופס בחומרה את המיוחס לו - כיוון שהוא לא נסע כדי להביא סמים.

יש לו משפחה שנמצאה על ידי שירות המבחן כמתאימה לפקח.

באשר לטענה שהמפקחים הם בין היתר, שני אחיו שהם עדי תביעה- יש לתקן טעות לפיה יש עד תביעה אחד שמצוי בכתב האישום - פנחס, שגם שמו הנוסף אברהם. על כן לא מדובר בשני עדי תביעה - הכוונה לאותו אח. יעקב, והאח הנוסף אינו עד תביעה.

מהחומר שקיים בעניינו של פנחס עולה שהיה גורם מציב גבולות.

לאור קביעת ביהמ"ש על עצימת העיניים, בהינתן הנתונים של התיק הזה, יש דרך לאיין המסוכנות כפי ששירות המבחן מצא שההורים ומפקחים יכולים לאיינה.

לאור האמור, יש להורות על שחרורו של משיב 2 למעצר בית בפיקוח.

מטיעוני ב"כ משיב 3 עולה כי יש מדרג מעורבות בתיק זה.

משיב 3 שיתף פעולה מיד כשנעצר, ולמעשה הביא לתפיסתם של מעורבים נוספים.

הוא לא הכיר באופן אישי את משיב 1 שהתחזה בפניו בשם בדוי, וכאשר משיבים 2 ו-3 נעצרו בשדה התעופה, זה היה לאחר שמראש הבין בחו"ל שמשהו אינו כשורה, וביקש לראות שבאמת מדובר בשעונים.

כאשר משיב 3 הבין שמביאים לו מזוודה כבדה ושהוא לא יכול לפתוח אותה ולראות כי מדובר בשעונים - סרב לקחת את המזוודה, ולא לקח.

אמנם הוא עדיין עלה על אותה טיסה וטס, אבל חשב שמדובר בשעונים ובדק בגוגל וראה כי מדובר בקנס מנהלי בלבד.

מבחינת מסוכנותו, מדובר במשיב שלקח אחריות על מעורבותו.

כשנחתו בארץ, כל דו"חות הפעולה מצביעים על כך שוויתר על זכותו להיוועץ בעו"ד ואמר

שיעשה הכל כדי להביא לתפיסת האדם שעבד עליו. נעשו עימותים ונאשם 1 התנצל בפניו.

מדובר בעצימת עיניים כמידת כוונה פלילית נמוכה שקיימת, ומדובר בתיק שיתנהל.

הונח תסקיר חיובי מאוד. מדובר בבחור צעיר, שאין לו שום מעורבות פלילית, אין לו הרשעות או מב"דים. מנהל אורח חיים תקין. יש לו מכתבי המלצה, אדם בעל תפקוד תקין.

הוא תלמיד נבון, בעל אחריות, גישה בוגרת לחיים, מתנהל בדרכי נועם, נורמטיבי, שגם עבד בחברת ביטוח ולא ציפה להשיג טובות הנאה בדרכים אחרות.

התסקיר מציין שאין לו קשרים בעולם עברייני או בחב' שולית, וכי הוא בן 20 שמנותק מהמשפחה העוטפת ומהישיבה שגדל בה עד עכשיו, וזה השפיע על קבלת החלטותיו וגרם לו להיות מעורב בתיק זה.

הסיכוי שלו לשיקום הוא גבוה יחסית, קיימת הרתעה משמעותית מהליך הפלילי, וישנה מעורבות המשפחה. היום בני המשפחה מודעים לצורך בהגברת המעורבות בחייו ונערכים לכך, כך שניתן להצביע על הפחתת סיכון באופן משמעותי במצבו.

גם מוצא את המפקחים ראויים. מדובר בהורים דומיננטיים ומהווים גורם מפחית סיכון. שניהם אנשי חינוך.

בבש"פ 4803/12 שמעון ענו נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 4.7.12) -נקבע כי הגם שביהמ"ש לא מחויב לכבד עמדת שירות המבחן, זהו כלי עזר סטטוטורי משמעותי כגורם שבידיו הכלים וניסיון מקצועי להעריך התאמת חלופת מעצר להפחתת מסוכנות של נאשם.

מדובר בנסיבות חריגות, הוא מתחת לגיל 21, היעדר עבר, תסקיר חיובי וסיכויי שיקום גבוהים, הימשכות המעצר וחלקו בביצוע העבירה, מכלול זה מביא למסקנה אחת - שיש לשחררו.

לאור האמור, יש לשחרר את המשיב למעצר בית מלא בפיקוח בהתאם לתסקיר.

מטיעוני ב"כ משיב 4 עולה כי מעולם לא עשה שימוש במכשיר טלגרם מוצפן, ומעולם לא דיברו איתו על סמים.

משיב 1 עבד יחד עם משיב 4 בחנות ובמסגרת היכרות זו הציע למשיב 4 להביא שעונים, והאחרון סרב. משיב 4 היה אמור לקבל 5000 ש"ח בלבד והתיווך המדובר בעניינו הסתכם בהעברת מספר טלפון של משיב 1 למשיב 3. אין חולק כי משיב 4 מכיר את משיבים 2 ו-3.

אין ראייה לפעולות או יוזמה מצדו, אין חשד שמעלה את החזקה לעצימת עיניים.

משיב 1 עובד איתו בחנות ויודע כי משיב 4 חבר של משיב 2 לכן משיב 1 מבקש ממנו להעביר כסף למשיבים 2 ו-3 כשמשיב 4 חושב שזה למטרת קניית שעונים.

התסקיר חיובי והנקודה היחידה לשלילה היא בעייתיות להפנמה מצדו, שכן המשיב מעולם לא חשד, לא נגע בסם, ולא ראה את המזוודה ולא ידע על הנסיעה השנייה.

בבש"פ 5564/11 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 8.8.11) -נקבע שיש איזון בין עצמת הראיות לכאורה לבין המגבלות. לכן מבוקש כי המשיב 4 ישוחרר למעצר בית חלקי, כי עצמת הראיות מינורית בעניינו.

גם בהנחה כי יש ראיות לכאורה -הרי שמדובר בתיק לשחרור למעצר בית, ולא באיזוק אלקטרוני.

בפסיקה בנסיבות חמורות יותר- בתי המשפט שחררו נאשמים למעצרי בית.

המשיב משתכר 1,800 ש"ח ולומד, ואשתו משתכרת 4,000 ש"ח. אין לו דרכון. המשיב מוסר בחקירתו כי הוצע לו להביא שעונים וכי אשתו אמרה לו שלא רוצה להתעסק עם ייבוא השעונים כי אין להם כסף, לא חוקרים אותה על כך וכעת טוענת המבקשת שאשתו לא יכולה לפקח עליו.

לאור האמור, יש להורות על שחרורו של משיב 4 למעצר בית בפיקוח בהתאם לתסקיר.

7. דין והחלטה

מדיניות הפסיקה בעבירות סמים, שלא לצריכה עצמית בהליכי מעצר, מורה כי הכלל הינו מעצרו של נאשמים אלה עד לתום ההליכים, ואילו החריג בנסיבות מיוחדות, הינו שחרורם לחלופת מעצר.

כך, בבש"פ 1970/08 משה וייספיש נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 9.3.08) נקבע לגבי נאשמים בעבירות ייבוא סמים-

"תמימת דעים אני עם הערכאה הראשונה גם בהחלטה שאין מקום לשחרר את העוררים לחלופת מעצר. אכן, העוררים צעירים שהתנהגו עד כה באופן נורמטיבי, וכנראה הכסף סינוור את עיני שניהם, ואולם חלקי עם הדוגלים שבעבירות סמים (שלא לצריכה עצמית) הכלל הוא המעצר והחריג הנדיר הוא השחרור. לעניין זה מקובלים עלי דברי השופט זמיר ב-בש"פ 3899/95 מדינת ישראל נ' ג'מאל ואח', פ"ד מט(3) 164 (1995):
"גם מי שלא היה מעורב בעסקי סמים צריך לדעת כי בית המשפט לא יטה לו חסד משנתפס לראשונה בעבירה מסוג זה. להיפך. כדי להרתיע אנשים, שלא יסתבכו ברשת הסמים, עליהם לדעת מראש מה כבד המחיר שיושת על כל מי שנסחף ונתפס ברשת זאת".
עוד מקובלים עלי דברי השופט טירקל ב-בש"פ 8211/04 אברהמי נ' מדינת ישראל, (טרם פורסם, 19.9.2004):
"אשר לעברו הנקי של העורר, יפה אמר בית המשפט המחוזי בהחלטתו המפורטת והמנומקת כי 'גם אם אין למשיבים הרשעות קודמות בעבירות של סמים הרי עבירה של יבוא סם מחו"ל לארץ הינה מן העבירות המסוכנות ביותר לכלל החברה הישראלית. לכן מעצם טיבעה של עבירה זו, והעוול שנגרם לחברה כתוצאה מהתנהגותם של המשיבים אין הם ראויים לאמון בית המשפט, ומקומם של המבצעים עבירה כזו, הינו מאחורי סורג ובריח".

על כן ייאמר מיד כי בעצם היותם של המשיבים בחורים צעירים ללא עבר פלילי, אין כדי להוות בבחינת נסיבה חריגה המצדיקה שחרורם ממעצר.

אדרבא - לא אחת עבירות אלו מבוצעות ע"י צעירים, המתפתים ל"כסף הקל" והרב שמונח בבסיס ביצוע עבירות אלה.

עובדות כתב האישום חמורות מאוד, ומגוללות קשר נרחב ובינלאומי של ארבעת המשיבים ביחד עם אחרים, לייבוא סמים מסוכנים וקשים מסוג אקסטזי, בכמות עצומה של עשרות אלפי כדורים, בעבור בצע כסף.

כמות אדירה זו- מטרתה לסחר, שוויה הכספי עצום, ונזקיה אדירים.

בכך, קמה כנגד המשיבים עילת מעצר סטוטורית מובהקת של מסוכנות בהתאם לסעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 בהיותן של העבירות דנן עבירות סמים שאינן לצריכה עצמית.

קיים יסוד סביר לחשש שהמשיבים יסכנו את ביטחון הציבור, מקום בו ימשיכו לבצע עבירות אלה, בהיותם מחוץ לכותלי המעצר.

השתכנעתי כי בעניינו של משיב 1 אף קיים חשש ממשי להימלטות מן הדין, נוכח קיומו של דרכון אירופאי (טענה שהועלתה ע"י המבקשת ולא נסתרה ע"י משיב 1) וכן חשש לשיבוש הליכים הואיל ושותפיו אליבא כתב האישום - אותם "נחמן" ו"יצחק" - שטרם נתפסו ע"י המשטרה וכלל לא ידוע מקום הימצאם, בישראל או בחו"ל.

מתסקירי המעצר שהוגשו בעניינם של המשיבים עולות נסיבותיהם האישיות, כמו גם בחינת חלופות המעצר שהוצעו על ידם.

משיב 1

מהתסקיר בעניינו עולה כי הוא בן 22, נעדר עבר פלילי, גדל בבני ברק במשפחה חרדית, טרם מעצרו התגורר בבית הוריו ברמת גן.

סיים 8 שנות לימוד ולאחר מכן למד מספר שנים בישיבה, ועזב לפני כשנה וחצי נוכח רצונו להשתלב בשוק העבודה ומאז עבד בחנות כובעים עד למעצרו.

במקביל לעבודתו למד לימודי מכינה אקדמאית בשלוחת אור עקיבא במכללת קריית אונו והתעתד להתחיל לימודי משפטים בפברואר 2018 (הוצג אישור). נמצא בדחיית שירות צבאי.

עוד עולה מהתסקיר כי לפני כ-3 שנים בהיותו תלמיד ישיבה החל לצרוך קנאביס באופן מזדמן, וכשעזב- המשיך לצרוך סמים אם כי תאר שימוש מזדמן ללא תלות התמכרותית, ושלל נזקקות בתחום זה.

אינו מכיר את משיבים 2 ו-3 אך משיב 4 עבד עמו בחנות הכובעים.

במסגרת גורמים מגבירי סיכון השירות התרשם מקיומן של עמדות סלקטיביות כלפי החוק, שאפשרו התנהלות משיקולי רווח ותועלת, ללא חשיבה על השלכות התנהלותו, ממגמתיות באופן בו מציג את מצבו בפני עצמו ובפני הסביבה, מנותק מהבעייתיות שעולה ממעשיו, מתקשה לזהות מצבי סיכון כולל בסיטואציות שוליות.

השירות העריך כי קיים סיכון למעורבות עבריינית חוזרת.

עם זאת השירות לא התרשם מקיומן של עמדות שוליות מקובעות ונראה כי מעצרו לראשונה בחייו מבהיר לו את משמעות חומרת התנהגותו, ואלו- גורמים מפחיתי סיכון.

החלופה המוצעת- בבית הוריו ובפיקוחם, נמצאה מתאימה ע"י השירות.

השירות התרשם כי ההורים מבטאים עמדות נורמטיביות, רציניים וסמכותיים בגישתם, וכן העריך כי המשיב 1 מסוגל להיענות לגבולות בתנאי מעצר בית לאורך זמן ולמפקחים.

עמוד 12

בעניינו יש לקבל את טענת המבקשת בדבר העדר מתאם בין תוכנו של התסקיר להמלצה בסופו. מהתסקיר עולה כי למשיב 1 קווי אישיות בעייתיים מאוד, גורמי סיכון למכביר, והערכה לסיכון למעורבות עבריינית חוזרת, כשמנגד לא קיימים גורמים מפחיתי סיכון של ממש.

מעבר לכך, לא יכולה להיות מחלוקת כי משיב 1 הוא היוזם ו"הרוח החיה" במסגרת הקשר לפי עובדות כתב האישום. כך, הוא זה אשר יזם את הקשר מלכתחילה עם שניים נוספים- נחמן ויצחק, להבריח סמים לחו"ל, הפך את משיב 4 למפעיל מתווך והטיל עליו להשיג שני בלדרים חרדים, ארגן והעביר את כל האמצעים הכספיים לצורך ביצוע ההברחה, ואף שב וארגן נסיעה שנייה לאחר שהניסיון הראשון לא צלח.

לא זאת אף זאת, אלא שהוא היחיד מבין המשיבים העומד בפני אישום נוסף של החזקת קנביס ברכבו.

בנסיבות אלה, לא השתכנעתי כי משיב 1 ראוי לאמון בימ"ש, וודאי לא בשלב זה, זאת עוד בטרם נדרשתי לחלופה המוצעת, ואף לא בפקא"ל, בהיעדר טעמים מיוחדים המצדיקים זאת.

למעלה מן הצורך יובהר כי לא ברורה התרשמותו של השירות מהוריו של משיב 1 כמפקחים ראויים בעלי סמכות ויכולת הצבת גבול בעניינו, שעה שהעבירות בוצעו על ידו שעה שהתגורר בבית, והיה תחת עינם הפקוחה.

על כן מצאתי כי יש להורות על מעצרו עד לתום ההליכים.

משיב 2

מהתסקיר עולה כי הינו רווק, בן 22, מנהל אורח חיים חרדי, ונעדר עבר פלילי.

עובר למעצרו התגורר עם משפחתו בירושלים ולמד כחודשיים בישיבת "מיר" בעיר, זאת לאחר חצי שנה במהלכה הדריך במסגרת לנוער חרדי נושר בגבעת יערים ולמד באופן חלקי בישיבה בגבעת שאול.

משפחת מוצאו מונה 13 ילדים זוג הורים, כשהוא העשירי בסדר הלידה.

המשיב שלל שימוש בסמים, שימוש לרעה באלכוהול או בעיות התנכרות לחומרים פסיכו אקטיביים.

השירות התרשם מגורמים מפחיתי סיכון בעניינו, ובכלל זה- כי טרם המעצר ניהל אורח חיים נורמטיבי, כיום מביע שאיפה לנהל אורח חיים תקין, תופס בחומרה רבה את המיוחס לו, חווה את מעצרו באופן מרתיע ומציב גבול, מביע צער על הנסיבות העומדות ברקע למעצרו, ומביע מוטיבציה התחלתית להשתלבות בהליך טיפולי. כמו כן משפחתו רואה בחומרה את המיוחס לו.

עם זאת, גורמי הסיכון בעניינו הינם מרובים ומדאיגים: כך, מתרשם השירות מסגירות וצמצום רגשי, העובדה כי

מביע עמדה פסיבית ופסאדה חיובית ונאיבית, מתקשה לבחון באופן מעמיק דפוסי חשיבה והתנהגות העומדים ברקע למעצרו, פועל מתוך רצון לרווח מידי תוך שמתקשה לקחת בחשבון הלשכות מעשיו, מתעלם מנורות אזהרה ומטשטש סיכונים משמעותיים במעשיו.

למעשה, נמצא כי רמת הסיכון להישנות העבירות בעניינו בהעדר טיפול הינה בינונית.

החלופה המוצעת בעניינו- הינה בבית הוריו בירושלים ובפיקוחם של הוריו, שלושת אחיו ואחיותיו.

השירות התרשם כי המפקחים מעורים בחייו של המשיב מודעים למיחוס לו ורואים בחומרה את חלקו במעשים, בעלי מודעות ומחויבות למסגרת תפקיד הפיקוח ויכולים לשמש עבורו דמויות סמכויות ומציבות גבול.

עם זאת, גם בעניינו- מתעלם השירות מכך שהמעשים בוצעו עת התגורר המשיב בבית, בחיק בני משפחתו, ועדיין לא היה בכל אלה כדי להוות עבורו גורם מפחית סיכון.

זאת ועוד, גורמי הסיכון בעניינו הינו כה חמורים עד כי מביאים את השירות להעריך כי מסוכנותו ברמה בינונית, באופן שלא מתיישב עם שחרורו בשלב זה למעצר בית.

דברים אלה מתחדדים נוכח הערכת השירות כי הוא בעל מודעות ראשונית ותובנה חלקית בלבד לגבי מצבו.

יתרה מכך, בתסקירו לא נדרש השירות כלל להתייחסותו של המשיב לעבירות המיוחסות לו, ולא עמד על הרקע הנטען מבחינתו לביצוען, באופן שמעלה טעם לפגם בתסקיר ובתמונה המצטיירת אודות המשיב.

עיון בכתב האישום מעלה כי חלקו של משיב 2 שווה לחלקו של משיב 3, ומצוי במדרג השלישי לאחר משיבים 1 ו-4.

משיב 2 שימש איש שטח, שביצע את הברחת הסמים במזוודה הלכה למעשה, ובכלל זה אף את הניסיון הראשון שלא צלח, וכל זאת- בעבור בצע כסף.

על הטענות בדבר "עצימת עיניים" להתברר במסגרת ההליך העיקרי, ובשולי הדברים יוער כי ממילא "עצימת עיניים"- כמוה כידיעה, ואין בה לכשעצמה כדי לכרסם בעוצמת הראיות לכאורה כנגד מי מהמשיבים, או במסוכנותם באשר לסוגיית מעצרו, ועל כן אין מקום להידרש לה בהליך זה.

נוכח האמור, אף בעניינו מצאתי כי יש להורות על מעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים.

משיב 3

מהתסקיר עולה כי הינו בן 20, רווק, נעדר עבר פלילי, שטרם מעצרו התגורר בבית הוריו בבני ברק, ועבד מספר חודשים בחברת ביטוח. מגיל צעיר אובחן כסובל מהפרעות קשב וריכוז נטל טיפול תרופתי, ושלל קשיי הסתגלות מהותיים. הינו הבן הרביעי מבין חמשת אחים ואחיות.

מצוי בתהליך דחיית גיוסו למטרת פטור. שלל שימוש בסמים.

ממסגרת "תפארת התלמוד" בה למד בשנים 2015-2016 תואר כצעיר נבון ואחראי וממכתב המלצה ממקום עבודתו עלה כי עובד שם כחצי שנה תואר כעבוד מסור אחראי ומופנם שביצע מלאכתו נאמנה. חודש עובר למעצרו התפטר מעבודתו מסיבה לא ברורה.

השירות התרשם כי תפקד כנדרש במסגרות בהן שהה, ללא מעורבות שולית, או קשרים שוליים, ההערכה היא כי ברקע לנסיבות מעצרו התנהלות תוך מיקוד בסיפוק צרכיו המיידים מבלי שבחן לעומק השלכותיהם על התנהלותו.

ההערכה היא כי מעורבותו השולית קשורה בניסיונותיו לביסוס עצמאות כלכלית וכי טרם פיתח זהות מגובשת ויציבה באופן שמשפיע על דרך קבלת החלטות.

בנסיבות אלה, **לא ניתן לשלול סיכון להמשך מעורבות שולית** אך לאור העדר מעורבות שולית קודמת וההערכה כי ההליך הפלילי הרתיעו באופן משמעותי לצד מעורבות משפחתו- **העריך השירות כי קיימת הפחתה בסיכון במצבו.**

החלופה והמפקחים המוצעים- בבית הוריו ובפיקוח הוריו, אחיו, אחותו וגיסו.

השירות התרשם כי ההורים דומיננטיים המבינים את הנדרש מהם והמסוגלים להציב גבול ולהוות גורם מפחית סיכון, ועל כן מתאימים לשמש מפקחים.

באשר לאחיו התרשם השירות כי מתייחס בביקורתיות להתנהלותו של המשיב ומגויס לעזור לו ומתאים לשמש כמפקח.

באשר לאחותו וגיסו עלה כי מעורבותם בחייו של המשיב -נמוכה, וכי לאור גילם הצעיר מתאימים לפקח לפרקי זמן מוגבלים.

גם בנסיבות אלה, מדובר בתסקיר לאקונוי, הואיל והוא נעדר התייחסותו של המשיב לביצוע העבירות, עמדותיו, כמו גם בחינת כל גורמי הסיכון בעניינו.

אף הערכת השירות לפיה מעורבותו השולית קשורה בניסיונותיו לביסוס עצמאות כלכלית כנ"ל וכי ברקע לעבירות התנהלות תוך מיקוד בסיפוק צרכיו המיידים - לא ברור על מה היא נסמכת.

דווקא העדר עבר פלילי, ניהול אורח חיים נורמטיבי ותקין במסגרות חיון, ומעורבות משפחתו, מחדד את הצורך בבחינת הרקע למעשים ובברור עמדותיו של המשיב כלפי העבירות, על מנת שניתן יהיה להעריך את רמת הסיכון הנשקפת ממנו.

חלקו בכתב האישום, הינו כחלקו של משיב 2, והגם שנמצא במדרג פחות מהמשיבים 1 ו-4, הרי שעדיין הינו משמעותי מאוד בהיותו איש השטח שביצע את ההברחות הלכה למעשה מתוך מניע כלכלי גרידא.

בנוסף יוער כי לא התרשמתי כי בנסיבות אלה המפקחים המוצעים הולמים את תפקיד הפיקוח. כך, אחותו כבת 21, וספק רב אם יכולה לשמש עבורו גורם מציב גבול וסמכותי, כפי שאף התרשם השירות, ואף צוין במפורש כי מעורבותה ומעורבות בעלה בחיי המשיב- נמוכה.

בכל הנוגע להוריו של המשיב- הרי שהעבירות בוצעו גם בעניינו שעה שהתגורר עימם בביתם, ועל כן לא השתכנעתי כי יש בהם כדי להוות גורם מפחית סיכון בעניינו.

נוכח האמור, מצאתי כי יש להורות על מעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים.

משיב 4

מהתסקיר עולה כי הינו בן 24, נשוי ואב לתינוקת בת 5 חודשים, הנעדר עבר פלילי. טרם מעצרו התגורר עם משפחתו בבני ברק ולמד בכולל.

למד במסגרות תורניות לאורך השנים, לא התגייס לצבא, ומנהל אורח חיים תורני ב"כולל" שבשנתיים האחרונות עבד בחנות כובעים עם משיב 1.

את יתר המשיבים מכיר מהישיבה.

הינו העשירי מבין 12 אחים ואחיות במשפחת המוצא, ושולל מעורבות שולית בקרב בני משפחתו.

היה ממוקד בתפקודו התקין לאורך שנים, שלל קיומם של קשרים שוליים ושלל שימוש בחומרים פסיכואקטיביים. תאר התמודדות משפחתו עם מצב כלכלי דחוק בעקבות רכישת דירה, אך חרף החוב- הצליח לשמור על יציבות כלכלית.

השירות התרשם כי מאז נישואיו עסוק במצב הכלכלי המהווה גורם לחץ, וכן התרשם מנטייה של משיב 4 לטשטש גבולות ומהתנהלות הממוקדת בסיפוק צרכיו המידיים תוך התעלמות ממצבי סיכון אפשריים והשלכותיהם.

השירות מעריך כי בעיתוי נוכחי במעצר נמנע מבחינה מעמיקה של אחריותו להסתבכותו הנוכחית ומתקשה לבחון את העומד ברקע לבחירותיו, כשניכר כי ממוקד בתפקודו החיובי ומתקשה להכיר

בקיומם של חלקים בעייתיים.

עם זאת אינו מאופיין בדפוסים עברייניים מושרשים, למעצרו לראשונה בחייו- השפעה מרתיעה עבורו, והוא הביע נכונות ראשונית לבחון את התנהלותו שהובילה למעצרו.

החלופה והמפקחים המוצעים- בבית הוריו בבני ברק בפיקוחם של הוריו ואשתו.

השירות התרשם כי הינם מפקחים ראויים, המבינים את מהות התפקיד ומסוגלים להציב גבולות ולעמוד בתפקיד הפיקוח, כמו גם יכולתו של משיב 4 להיענות לתנאים מגבילים לאורך זמן.

על כן המליץ השירות על שחרורו למעצר בית בבית הוריו ובפיקוח כאמור.

עיון בכתב האישום מעלה כי חלקו של משיב 4 הינו מרכזי, משמעותי וגדול, ובמדרג החומרה ניצב לאחר משיב 1.

ראשית, משיב 4 הינו היחיד שהכיר הכרות קודמת את כל המשיבים, ולמעשה הוא החוט המקשר בין כל בעלי התפקידים בקשר. כך, נרתם תחילה לרעיון הברחת הסמים ע"י משיב 1, עמו עבד בחנות, ולבקשתו של האחרון- אף גייס את משיבים 2 ו-3 כבלדרים חרדים שישמשו אנשי שטח המבצעים את הברחה בפועל.

בכך לא סגי, הואיל ומכאן ואילך המשיך ושימש "מפעיל" ואיש קשר שתיווך בין משיב 1, לבין אנשי השטח, ומכאן מסוכנותו וחומרת מעשיו.

ודוק - התסקיר בעניינו כלל אינו מביא את התייחסותו לעבירות, אינו עומד על הרקע לביצועו, ואינו מעריך את מסוכנותו של משיב 4.

דברים אלה מקבלים משנה תוקף מקום בו מצביע התסקיר על דפוסי אישיות בעייתיים מצדו של המשיב, ובעיקר טשטוש גבולות וחוסר יכולת להתבונן בחלקים הבעייתיים בהתנהלותו.

במצב דברים זה, ועל רקע מצוקה כלכלית שעדיין שרירה וקיימת, וככל הנראה עמדה ברקע לביצוע העבירות מלכתחילה, אין בידי לתת אמון במשיב בשלב זה.

בנוסף, יש לציין כי העבירות בוצעו עת התגורר בבית עם אשתו, מבלי שהיה בכך כדי להרתיעו, ואף מבלי שהוריו צפו את הסתבכותו הנוכחית, או היו ערים להתנהלותו סביב התיק הנוכחי, ועל כן תמוהה התרשמות השירות מהמפקחים כמציבי גבול ובעלי סמכות (בעיקר אשתו).

סיכומו של דבר, המשיבים אינם עוברים ולו את המשוכה הראשונית במבחן הדו שלבי.

8.

בהקשר זה יש לאזכר את האמור בבש"פ 989/14 מדינת ישראל נ' ערן אוחיין (פורסם בנבו, מיום 16.2.14) שם נמנע הורה בימ"ש העליון על הארכת מעצרים של שני נאשמים, בפעם הרביעית והשישית(!), מעבר לתשעה חודשים, בגין עבירות ייבוא אקסטזי, וכך נקבע-

"כפי שקבע בית משפט זה פעמים רבות, ההכרעה בבקשה להארכת מעצר מעבר לתקופה של תשעה חודשים מחייבת לאזן בין זכותו של הנאשם, שחזקת החפות עומדת לו, לחירות לבין האינטרס בהבטחת שלום הציבור וביטחונו ובשמירה על תקינות ההליך השיפוטי...במקרה דנן, יש לתת משקל לכך שבעניינו של המשיב 1 זוהי בקשה להארכת מעצר שישית ובעניינו של המשיב 2 בקשה להארכת מעצר רביעית. אולם, מנגד יש לשקול את כלל הנסיבות האחרות. בראש ובראשונה, יש להזכיר את המסוכנות הטבועה בעבירות של ייצוא וייבוא סמים, במיוחד כשמדובר בהיקף ניכר ובסוג סם מסוכן במיוחד, כבענייננו, משליכה על המדיניות הנוהגת בכל הנוגע לשחרור לחלופת מעצר בהקשר להן"

לעניין מדיניות זו הפנה בימ"ש העליון שם לבש"פ 5870/13 מדינת ישראל נ' איאד מזאריב (פורסם בנבו, מיום 3.9.13)-

"בית משפט זה קבע לא אחת כי מי שנאשם בעבירות סמים שלא לצריכה עצמית, לא ישוחרר לחלופת מעצר אלא במקרים חריגים ויוצאי דופן"

בענייננו- חומרן הרבה של העבירות, היכולת לבצען אף מבית, סוג הסמים הקשה, בכמות עצומה ובשווי כספי גדול, כמו גם העובדה לפיה העבירות בוצעו בהיקף נרחב, תוך תחכום ותכנון מוקפדים ובתעוזה רבה - אינם מותירים ספק בדבר אי יכולתו של בימ"ש לתת אמון במי מהמשיבים ולאפשר את שחרורם או את מעצרים בפקא"ל, לא כל שכן בשלב זה בו הם עצורים פחות מחודשיים ימים, ואין מנוס מהותרתם במעצר עד תום ההליכים.

9. לאור כל האמור, הריני מורה על מעצרים של המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינם.

ניתנה והודעה היום כ"ד טבת תשע"ח, 11/01/2018 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור, שופטת